

Χριστούγεννα-Απόκριες στην Γαλατινή .

Η Γαλατινή, είναι ένα μικρό χωριό ανάμεσα σε πολλά βουνά. Ένα χωριό που προσφέρει αγάπη και βοήθεια για τον συνάνθρωπο. Σε αυτό το χωριό θα μάθεις πολλά για τους ανθρώπους, άνθρωποι φιλόξενοι και ευγενικοί, για την ιστορία, αλλά και για τα ήθη και έθιμα του τόπου.

Αλλά το θέμα μας δεν είναι αυτό, ήταν ένας πρόλογος, με τον οποίο θα γνωρίσεις και θα αγαπήσεις αυτό το χωριό. Το θέμα είναι τα Χριστούγεννα και οι Απόκριες στο χωριό.

Χριστούγεννα στο χωριό.

Χριστούγεννα, μια πολύ-αγαπημένη γιορτή για όλους τους ανθρώπους του κόσμου. Μια γιορτή που το νόημα της δεν είναι το φαγητό και τα δώρα, αλλά η αγάπη και η βοήθεια στον διπλανό μας. Πάμε να δούμε, πώς είναι τα Χριστούγεννα στο χωριό...

Οι σόμπες και τα τζάκια αρχίζουν να ανάβουν. Τέλη Νοέμβρη τα σπίτια γεμίζουν από μπάλες και φωτάκια, από δώρα και χαρμόσινα τραγούδια για τον ερχομό του Ιησού Χριστού. Τα Χριστούγεννα στο χωριό μου, ξεκινούν με το άναμμα του δέντρου στην κεντρική πλατιά του χωριού. Μετά ακολουθούν τα κόλιαντα, δηλαδή τα κάλαντα.

Εμείς δεν έχουμε μόνο ξεχωριστό όνομα αλλά και δικό μας τραγούδι:

Κόλιαντα μπάμπο μ' κόλιαντα κι εμένα κολιαντίνα. Άμα δεν έχεις κόλιαντα δος μας ένα κορίτσι.

Τι το θέλεις γάιδαρε το μαύρο το κορίτσι ;
Το θέλω να ζεσταίνομαι το Μάρτη , τον Απρίλη.

Και μετά έλεγε η μπάμπω:

Παιδιά μ' ήρθαν τα κόλιαντα κι όλα να ετοιμαστείτε:
Να πάрте τις τζουμάκες σας, να μην σας φαν οι σκύλοι
να πάрте τα σακούλια σας, να μάστε κολιαντίνες
Να πάрте τα καππέσια σας, να μην πλευριτωθείτε....

Μπουμπουσάρια-Κουδουνάδες

Μετά από τα κόλιαντα έχουμε τους γκουδουνάδες.

Ξημερώνει Πρωτοχρονιά. Η εκκλησία γεμίζει από γυναίκες, άνδρες και παιδιά, στα γιορτινά τους. Η λειτουργία τελείωσε. Οι άνθρωποι πήραν το αντίδωρο τους και βγαίνοντας στο προαύλιο της εκκλησίας ανταλλάσσουν θερμές ευχές.

Οι γκουδουνάδες με τα κουδούνια και τα κυπριά στην πλάτη, τη σούβλα για τα δώρα ή την κλίτσα, συγκεντρώνονται στο κέντρο του χωριού κι αρχίζουν τους χορούς.

Γκουδουνάδες δεν είναι μόνο με τα κουδούνια και τα κυπριά, αλλά υπάρχουν και μπουμπουσάρια που ντύνονται καρναβαλίστηκα.

Απόκριες στο χωριό

Οι Απόκριες είναι μία περίοδος ξεφαντώματος και χαράς, που ξετρελαίνει μικρούς και μεγάλους.

Η λέξη Αποκριά είναι συνώνυμη με το μασκάρεμα, τη λέξη καρναβάλι. Παρ' όλα αυτά στο χωριό μου οι κύριες γιορταστικές εκδηλώσεις δεν στρέφονται γύρω από αυτό, αλλά έχουν εξίσου την ίδια γραφικότητα.

Στη Γαλατινή την περίοδο των Αποκρεών, ανάβουμε μεγάλες φωτιές, τις κλαδαρές. Τις κλαδαρές τις ανάβουμε, για να ξορκίσουμε το κακό. Γύρω από αυτές λέγονται τραγούδια πειραχτικά αλλά και άσεμνα, τα οποία συνοδεύονται από παραδοσιακή ορχήστρα, άφθονο κρασί και κεράσματα...

Την πρώτη Κυριακή την λέμε «μικρή αποκριά» και η κλαδαρά δεν είναι πολύ μεγάλη. Αντίθετα την δεύτερη Κυριακή, που την λέμε «τρανή αποκριά», η κλαδαρά είναι μεγάλη και φανταχτερή, και καίγεται πιο αργά.

Την Κυριακή της «τρανής αποκριάς» γινόταν το δείπνο, όπως παλιά έτσι και σήμερα. Ήταν πλούσιο σε φαγητά και γλυκά και κυρίως υπήρχε το πατροπαράδοτο γλυκό «σαραγλί».

Μετά το δείπνο γίνεται ο <χάσκαρης>. Στον κλώστη δένουν μια βαμβακερή κλωστή και στην άκρη της κρεμούν ένα βρασμένο, ξεφλουδισμένο αυγό.

Στην συνέχεια ο παππούς ή ο πατέρας κρατώντας τον κλώστη περνά το αυγό μπροστά από κάθε μέλος της οικογένειας, που προσπαθεί να το πιάσει με το στόμα χωρίς την βοήθεια των χεριών. Όταν τρώγεται το αυγό, η κλωστή καίγεται. Αν καεί ολόκληρη, σημαίνει ότι η σοδειά θα είναι καλή, αν όμως δεν καεί ως το τέλος, σημαίνει ακριβώς το αντίθετο.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ

Εργασία του Δημήτρη Μπαρτζούκα